
ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ УДОСКОНАЛЕННЯ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ З ВІДХИЛЕННЯМИ В СТАНІ ЗДОРОВ'Я

УДК 371.72

Чернобай Т.В. (Chernobay T.V.), Колоскова І.В. (Coloscova I.V.)

Національний університет кораблебудування ім. адмірала С.О. Макарова

У статті викладені проблеми і перспективи вдосконалення фізичного виховання студентів з відхиленнями в стані здоров'я.

***Ключові слова:** проблеми, перспективи, фізичне виховання, студенти з відхиленнями в стані здоров'я.*

In the article the problems and prospects of perfection of physical education of students with rejections in a state of health are expounded.

***Keywords:** problems, prospects, physical education, students with rejections in a state of health.*

Актуальність. Неприятлива екологічна ситуація, складні економічні і соціальні умови негативно впливають на рівень здоров'я і зростання захворюваності молодих людей. Фізичне виховання орієнтоване на виконання соціального замовлення суспільства у підготовки здорового фахівця, здатного організувати і вести здоровий спосіб життя.

Більша частина (80 – 90%) студентської молоді України, мають відхилення в стані здоров'я або дуже низьку фізичну підготовленість. Тільки 12,8% студентів не мають соматичних захворювань, не більше 9,3% мають сприятливий морфологічний статус.

Кількість студентів з відхиленнями у стані здоров'я збільшується за рахунок того, що згідно з діючими законодавчими актами значно розширені можливості прийому до ВНЗ молоді з обмеженими фізичними можливостями.

Сукупність об'єктивних і суб'єктивних факторів, які негативно впливають на організм молодої людини, сприяє виникненню, прояву або

загостренню серцево-судинних, нервових, психічних, шлунково-кишкових та інших захворювань.

Це визначає виключну актуальність проблеми фізичного виховання студентів з відхиленнями в стані здоров'я.

Метою роботи є аналіз програмних і нормативних документів, даних літератури, власного практичного досвіду та дослідження проблеми чинної системи управління процесом фізичного виховання в спеціальному медичному відділенні (СМВ).

Досліджувались: комплектування студентів у медичних групах, зміст і методика проведення занять, об'єктивний контроль і організація процесу навчання.

Результати дослідження. За даними літературних джерел у вищі навчальні заклади України до спеціальних медичних груп (СМГ) щорічно зараховується від 13 до 35% студентів.

Основним документом, яким керуються лікарі, є форма № 0 – 86 медичної довідки, яку абітурієнти представляють для вступу у ВНЗ.

У відповідності до державних рішень останніх років юнацтво до 18 років залишається під наглядом дитячих поліклінік у яких, як відомо, найчастішою є довідка – «звільнення від фізкультури». Перестраховання завдає тільки шкоди молодим людям, які через хронічні або перенесені хвороби для повноцінного розвитку потребують більшої, ніж однолітки, рухової активності.

Застарілі рекомендації, якими керуються лікарі при розподілі, не враховують сучасного стану проблеми і потребують перегляду та суттєвої корекції. Необхідні нові підходи, які б враховували не тільки наявність у молодій людини певної патології, а й рівень адаптаційних можливостей, соматичного здоров'я, фізичну підготовленість.

Забезпечити оздоровчий тренувальний ефект на заняттях в СМВ досить важко. Це пов'язано з тим, що рівень фізичної підготовленості, та здоров'я студентів різний. В практиці комплектування груп утвердився принцип комплектування за захворюваннями, тобто в одну групу пропонується зараховувати студентів, які мають однотипні захворювання. Але на практиці

створити такі групи проблематично. Це пов'язано з організацією навчального процесу у ВНЗ, великою кількістю захворювань і не передбачуваністю кількості хворих студентів тією чи іншою групою захворювань на потоці, великою кількістю студентів, які мають дві (72%), три і більше (13,5%) патології.

В процесі роботи виявлено, що навчальні програми для СМГ ВНЗ складають самостійно, керуючись наявною спортивною базою, компетентністю викладачів, та застарілими рекомендаціями, в яких ігноруються інтереси і потреби молоді стосовно можливості використання оздоровчих методик, сучасних форм рухової активності.

Зміст і методика проведення занять у СМГ мають свої особливості. Основна відмінність полягає в тому, що нормування навантажень є більш диференційованим і має яскраві прояви негативних наслідків при їх порушенні.

У групах СМВ необхідно використовувати щадячі - тренувальний режим навантажень, реалізувати програми фізичного виховання з акцентом на корекцію функціональних зрушень, дисгармонійність фізичного розвитку, рівень фізичної підготовленості, суворо дотримуватись принципу диференціації і специфічності навантажень з врахуванням характеру, факторів ризику і функціональних резервів основних систем організму.

Дефіцит рухової активності студентів складає від 50 до 70% необхідного для повноцінного фізичного розвитку. На жаль, нині кількість обов'язкових навчальних годин у більшості ВНЗ зменшена вдвічі.

Висновок. Організація навчального процесу фізичного виховання зі студентами СМГ у ВНЗ потребує:

- удосконалення методичних підходів при розподілі і комплектуванні медичних груп;
- перегляду навчальних програм і системи педагогічної роботи, що склалася; підвищення кваліфікаційного рівня викладачів, які працюють з хворими студентами;
- розроблення критеріїв індивідуально-нормативного навчального стандарту для студентів СМГ.

Література:

1. Домашенко А.В. Физическая подготовленность и здоровье населения – приоритетная задача государственного строительства. / А.В. Домашенко.// Фізична підготовленість населення та здоров'я населення. – Одесса, 1998. – С. 10 – 12.
2. Виленский М.Я., Соловьев Г.М. Основные сущностные характеристики педагогической технологии формирования физической культуры личности. / М.Я. Виленский., Г.М. Соловьев. // Теор. и практ физ культ. – 2001. – № 3. – С. 10 – 13.
3. Булич Э.Г. Физическое воспитание в специальных медицинских группах. / Э.Г. Булич. – М.: Высшая школа, 1986. – 255 с.
4. Чоговадзе А.В., Прошляков В.Д., Мацук М.Г. Физическое воспитание в реабилитации студентов с ослабленным здоровьем. / А.В. Чоговадзе, В.Д. Прошляков., М.Г. Мацук. – М.: Высшая школа, 1986. – 144 с.